

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα,

25/10/2021

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός απόφασης:

3314

ΤΜΗΜΑ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α4

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 1604526

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.4.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων

δ. Του άρθρου έκτου, παράγραφος 4, της από 30/03/2020 Πράξης Νομοθετικού Περιεχομένου (ΦΕΚ Α' 75) όπως κυρώθηκε με το ν. 4684/2020 (ΦΕΚ Α' 86), της υπ' αριθ. Α 1049/2021 Κοινής Απόφασης του Υφυπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β 984-12.03.2021), καθώς και των υπ' αριθ. Α.1273/2020 (ΦΕΚ Β' 5597/21.12.2020), Α.1241/2020 (ΦΕΚ Β' 4804/30.10.2020) και Α.1215/2020 (ΦΕΚ Β' 4254/30.09.2020) ομοίων κοινών αποφάσεων.

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.16 (ΦΕΚ 2759 /τ. Β' / 1.9.16) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την με ημερομηνία κατάθεσης 30/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανή προσφυγή του του με ΑΦΜ, κατοίκου, οδός, αριθ., κατά της με αριθ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Γ ΕΞ 2021/4-2-2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Ε.Μ.ΕΙΣ. στην με αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/16-12-2020 αίτησή του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με αριθ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Γ ΕΞ 2021/4-2-2021 απάντηση της Προϊσταμένης της Ε.Μ.ΕΙΣ. στην με αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/16-12-2020 αίτησή

του για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης 30/03/2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του με ΑΦΜ η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Ο προσφεύγων, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση της με αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Γ ΕΞ 2021/4-2-2021 απάντησης της Προϊσταμένης της Ε.Μ.ΕΙΣ. και την ακύρωση, άλλως την ανάκληση των ταμειακών βεβαιώσεων της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. Αθηνών και της Ε.Μ.ΕΙΣ. για την απαλλαγή από τα χρέη της εταιρείας με την επωνυμία «.....», με ΑΦΜ, ισχυριζόμενος ότι δεν συντρέχουν για το πρόσωπο του οι προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 50 του ν.4174/2013.

Επειδή, οι διατάξεις του ν. 4174/2013(ΦΕΚ Α' 170/26-07-2013), ορίζουν, ότι:

«Άρθρο 50.Αλληλέγγυα ευθύνη

1. Τα πρόσωπα, που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

α. τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

β. οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων με την επιφύλαξη των επόμενων εδαφίων.

Αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα κατά την έννοια της παραγράφου αυτής νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές αυτές. Σε περίπτωση που οι υπό παρ. 1 φορολογικές οφειλές έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

γ. οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για την μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

Η παράγραφος 1 αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12-12-2019). Σύμφωνα με την παράγραφο 29 του άρθρου 66 του ιδίου νόμου, οι διατάξεις της παραγράφου 1, όπως αντικαθίστανται, ισχύουν από τη δημοσίευση του ν. 4646/2019, ήτοι από 12/12/2019 και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του ν. 4646/2019 σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, του άρθρου 115 του ν.2238/1994 (Α' 151), της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 (Α' 238), της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 (Α' 248), καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου 50, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν. 4646/2019 για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα...»

Επειδή, σύμφωνα με την Ε 2173/30.10.2020 με ΘΕΜΑ: Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

«Α. Εισαγωγικά

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, τροποποιήθηκαν οι διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας, ΚΦΔ) ως προς τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης στα πρόσωπα που ασκούν διοίκηση στα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες για την εξόφληση συγκεκριμένων οφειλών προς το Δημόσιο.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ ορίζεται ότι τα πρόσωπα που είναι εκτελεστικοί πρόεδροι, διευθυντές, γενικοί διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων, καθώς και τα πρόσωπα που ασκούν εν τοις πράγμασι τη διαχείριση ή διοίκηση νομικού προσώπου ή νομικής οντότητας, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου εισοδήματος, παρακρατούμενου φόρου, κάθε επιρριπτόμενου φόρου, Φόρου Προστιθέμενης Αξίας και του Ενιαίου Φόρου Ιδιοκτησίας Ακινήτων, που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες, ανεξάρτητα από τον χρόνο βεβαίωσής τους, ως και για τους τόκους, πρόστιμα, προσαυξήσεις και οποιεσδήποτε διοικητικές χρηματικές κυρώσεις επιβάλλονται επ' αυτών, εφόσον συντρέχουν σωρευτικά οι κατωτέρω προϋποθέσεις:

(α) τα ανωτέρω πρόσωπα είχαν μια από τις ανωτέρω ιδιότητες είτε κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου είτε κατά τον χρόνο λύσης, διάλυσης ή συγχώνευσής του είτε κατά τη διάρκεια της εκκαθάρισης του νομικού προσώπου,

(β) οι οφειλές κατέστησαν ληξιπρόθεσμες κατά τη διάρκεια της θητείας τους υπό κάποια εκ των ανωτέρω ιδιοτήτων. Ωστόσο, αν οι οφειλές διαπιστώνονται μετά από έλεγχο, ως αλληλεγγύως υπεύθυνα πρόσωπα νοούνται μόνο τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά το φορολογικό έτος ή την περίοδο στην οποία ανάγονται οι οφειλές

αυτές. Σε περίπτωση που οι φορολογικές οφειλές, όπως αυτές ρητά αναφέρονται στο νόμο, έχουν υπαχθεί σε ρύθμιση, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει και τα πρόσωπα στα οποία συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τον χρόνο που κάθε δόση της ρύθμισης κατέστη ληξιπρόθεσμη ή η ρύθμιση απωλέσθηκε. Για τα ποσά των τόκων, των προσαυξήσεων, των προστίμων και των λοιπών χρηματικών κυρώσεων, η αλληλέγγυα ευθύνη βαραίνει τα πρόσωπα που είναι αλληλεγγύως υπεύθυνα για την κύρια οφειλή επί της οποίας υπολογίζονται και επιβάλλονται τα ποσά αυτά,

(γ) οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα των ανωτέρω προσώπων. Το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας φέρουν τα υπό παρ.1 πρόσωπα. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δύνανται να ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 34 του ν.4646/2019, ισχύουν από τη δημοσίευση του πιο πάνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ήτοι από 12-12-2019 και μετά και εφαρμόζονται

(α) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον και ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο από τις 12-12-2019 και μετά, σύμφωνα με το άρθρο 30 ΚΦΔ, στο νομικό πρόσωπο ή την νομική οντότητα (νέες υποθέσεις),

(β) αυτοδικαίως, για οφειλές που βεβαιώνονται το πρώτον από τις 12-12-2019 και μετά αλλά ανάγονται σε φορολογικό έτος ή περίοδο πριν τις 12-12-2019 (νέες υποθέσεις για παλαιές οφειλές), με την προϋπόθεση ότι δεν επιφέρουν χειροτέρευση της θέσης του διοικούντος προσώπου σε σχέση με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο που ανάγονται οι οφειλές αυτές και

(γ) κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου, αναδρομικά, για οφειλές που έχουν βεβαιωθεί πριν τις 12-12-2019 (παλαιές υποθέσεις).....

5. Η ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ είναι προσωπική και αλληλέγγυα και αφορά την πληρωμή και μόνο των οφειλών που ρητά και περιοριστικά κατονομάζονται στην ίδια αυτή παράγραφο, εφόσον πληρούνται και οι λοιπές προϋποθέσεις. Για την ορθή και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων αυτών απαιτείται να εξετάζονται, κατά σειρά, όλα τα παρακάτω:

B. Το είδος της (φορολογικής) οφειλής

.....

Γ. Ο κρίσιμος χρόνος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης

.....

Δ. Συνδρομή κατονομαζόμενης ιδιότητας κατά τον κρίσιμο χρόνο

.....

Ε. Η υπαιτιότητα

25. Πρόσωπα για τα οποία συντρέχουν σωρευτικά όλες οι λοιπές προϋποθέσεις, οι οποίες αναφέρονται στη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 50 ΚΦΔ, καθίστανται καταρχήν αλληλεγγύως υπεύθυνα και τεκμαίρεται η υπαιτιότητά τους εκ μόνης τις ιδιότητάς τους για τις οφειλές που δημιουργούνται κατά τη διάρκεια της θητείας τους. Ωστόσο, σύμφωνα και με τα ρητώς οριζόμενα στο β' εδάφιο της περίπτωσης γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, πρόκειται για μαχητό τεκμήριο, καθόσον το βάρος απόδειξης για τη μη ύπαρξη υπαιτιότητας, φέρουν τα εν λόγω πρόσωπα. Επομένως, εφόσον τα πρόσωπα σε βάρος των οποίων συντρέχει αλληλέγγυα ευθύνη αποδείξουν ότι δεν ήταν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οφειλών που προβλέπονται στις οικείες διατάξεις, απαλλάσσονται από την ευθύνη για πληρωμή των οφειλών του νομικού προσώπου ή της νομικής οντότητας που διοικούν ή διαχειρίζονται.....».

Επειδή, από την από 05/04/2021 Έκθεση Απόψεων της αρμόδιας φορολογικής αρχής, προκύπτουν τα ακόλουθα:

«Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ο προσφεύγων προβάλλει ότι δεν θα πρέπει να θεωρείται από το Δημόσιο ως συνυπεύθυνος για τα ως άνω χρέη της εταιρείας καθώς -όπως υποστηρίζει- η διοίκηση της εταιρείας ανήκε εν τοις πράγμασι στον από την ίδρυση της έως την πτώχευση της, και ο οποίος ήταν υπεύθυνος για τη φύλαξη και παράδοση στη σύνδικο πτώχευσης των βιβλίων και στοιχείων της εταιρείας. Περαιτέρω, επειδή τα χρέη της εταιρείας προέκυψαν κατόπιν εξωλογιστικού προσδιορισμού, θα πρέπει να υπαχθεί η περίπτωση της εταιρείας στο παράδειγμα της εγκυκλίου Ε.2173/2020 της Α.Α.Δ.Ε. **Άπαντες οι αναφερόμενοι στην υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή λόγοι πρέπει να απορριφθούν ως νόμω και ουσία αβάσιμοι για τους κατωτέρω σαφείς και ορισμένους λόγους:**

1. Η διάταξη του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη του άρθρου 34 του ν. 4646/2019, ορίζει ότι «1. Τα πρόσωπα, που είναι

Στο πρόσωπο λοιπόν του προσφεύγοντος συντρέχουν όλες οι ανωτέρω πιθέμενες προϋποθέσεις, ως εξής:

(α) Ο προσφεύγων είχε την ιδιότητα του νομίμου εκπροσώπου, ήτοι ενός προσώπου εντεταλμένου στη διοίκηση της «οφειλέτιδας», που ανήκει στα κατονομαζόμενα πρόσωπα της παραγράφου 1 του άρθρου 50 του Ν. 4174/2013, από 12.07.1999 έως 28.04.2006.

(β) Οι οφειλές διαπιστώθηκαν μετά από έλεγχο και στο πρόσωπο του αιτούντος συνέτρεχαν οι προϋποθέσεις των στοιχείων α' και γ' κατά τις περιόδους στις οποίες ανάγονται οι οφειλές αυτές,

(γ) Οι εν λόγω οφειλές δεν καταβλήθηκαν ή δεν αποδόθηκαν στο Δημόσιο από υπαιτιότητα του προσφεύγοντος, καθώς δεν αποδεικνύεται από τον αιτούντα η έλλειψη αυτής (Ε. 2173/2020 κεφάλαιο Ε).

Συγκεκριμένα, από τις διατάξεις των αρ. 30 και 36 του ΠΔ 186/1992 (ΚΒΣ) και των αρ. 30 και 32 του ν. 2238/1994, ως ίσχυε κατά το χρόνο του ως άνω ελέγχου, είναι σαφές, μεταξύ άλλων, ότι η παράλειψη του υπόχρεου που τηρεί βιβλία να ανταποκριθεί στην πρόσκληση ελέγχου της φορολογικής αρχής, τεκμαίρεται ως άρνηση του να υποστεί τον σχετικό έλεγχο, η οποία με τη σειρά της εξομοιώνεται με μη τήρηση βιβλίων και στοιχείων και οδηγεί τη φορολογική αρχή σε εξωλογιστικό προσδιορισμό των αποτελεσμάτων της επιχείρησης (Σ.τ.Ε. 1883/2014, 2116/2013, 4921/2012, 1038, 1042/2011, 1171/2009, 758/2008).

Το κατά τις ανωτέρω διατάξεις σύστημα εξωλογιστικού προσδιορισμού δεν έχει χαρακτήρα κύρωσης αλλά συνιστά μέθοδο προσδιορισμού των ακαθαρίστων εσόδων των εμπορικών επιχειρήσεων, ενόψει του ανέφικτου του λογιστικού προσδιορισμού αυτών (βλ. ΣτΕ 4605-4606/2013, 1165/2009, 1998/1995 κ.ά.). Ο εξωλογιστικός προσδιορισμός συνιστά νόμιμη μέθοδο υπολογισμού των αποτελεσμάτων της επιχείρησης, και δεν εφαρμόζεται μόνο στην περίπτωση της μη επίδειξης των τηρούμενων βιβλίων και στοιχείων αλλά και όταν διαπιστώνονται παρατυπίες και παραλείψεις μεγάλης έκτασης με αποτέλεσμα να είναι ανέφικτος ο λογιστικός προσδιορισμός των αποτελεσμάτων.

Από τις οικείες εκθέσεις ελέγχου του Π.Ε.Κ. Πειραιά αλλά και από την διασταύρωση των συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών που υπεβλήθησαν από την εταιρεία και από τρίτους πελάτες/προμηθευτές της για τις χρήσεις 2003, 2004 και 2005 στην οποία προέβη η Υπηρεσία μας, προκύπτουν αποκλίσεις μεταξύ των δηλώσεων της εταιρείας και των δηλώσεων τρίτων.

Επιπλέον, η οφειλέτιδα εταιρεία δεν υπέβαλε δήλωση συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών για τη χρήση 2005. Όλα τα ανωτέρω έλαβαν χώρα κατά τη διάρκεια θητείας του προσφεύγοντος ως Προέδρου και νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας και αποδεικνύονται από τα επισυναπτόμενα στην παρούσα έγγραφα.

Ως εκ τούτου, μόνος ο προσδιορισμός των επίδικων οφειλών στο πλαίσιο εξωλογιστικού ελέγχου δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει λόγο απαλλαγής του προσφεύγοντος από την αστική ευθύνη του, ιδίως λαμβάνοντας υπόψη την προαναφερθείσα ισχύουσα διάταξη της παρ. 1 (β) εδάφιο β' του αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ).

2. Όσον αφορά το επικαλούμενο υπ' αρ. 41 παράδειγμα της υπ' αριθ. Ε.2173/2020 Εγκυκλίου της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων δεν τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω καθότι δεν αναφέρεται στην ειδική περίπτωση ύπαρξης συνδίκου πτώχευσης. Το εν λόγω παράδειγμα θα πρέπει να ερμηνεύεται συσταλτικώς δια της αυστηρώς γραμματικής ερμηνείας αυτού, καθώς συνιστά εξαιρετική περίπτωση ερμηνείας και εφαρμογής του τροποποιηθέντος άρθρου 50 περίπτ. β) εδ. β'. Πολλώ δε μάλλον όταν ο βασικός ισχυρισμός στον οποίο ερείδεται η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή περί μη επίδειξης από τη σύνδικο πτώχευσης στον έλεγχο τα βιβλία και στοιχεία της εταιρείας, μολονότι τα είχε στην κατοχή της, ο οποίος όμως δεν αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα από τον προσφεύγοντα έγγραφα.

Σε κάθε περίπτωση, ο προσφεύγων συμμετείχε στο τελευταίο διοικητικό συμβούλιο της οφειλέτιδας κατέχοντας μάλιστα την ιδιότητα του Προέδρου και νομίμου εκπροσώπου και ως εκ τούτου είχε υποχρέωση για την παράδοση των βιβλίων και στοιχείων στη σύνδικο της πτώχευσης.

Τέλος, η προσκομιζόμενη τελεσίδικη υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου δεν έχει αμετάκλητο χαρακτήρα αφού κατά αυτής από το Ελληνικό Δημόσιο ασκήθηκε αίτηση αναίρεσης.»

Επειδή, η Α. 1082/2021(ΦΕΚ Β 1487/13.4.2021) Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ με θέμα “Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013” ορίζει ότι:

«Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Τα πρόσωπα που φέρουν τις ιδιότητες που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) θεωρούνται καταρχήν υπαίτια για τη μη καταβολή ή μη απόδοση των οριζόμενων στις ως άνω διατάξεις οφειλών των νομικών προσώπων και των νομικών οντοτήτων, εκτός αν στα πρόσωπα αυτά συντρέχει περίπτωση έλλειψης υπαιτιότητας, σύμφωνα με τις κατωτέρω ενδεικτικά αναφερόμενες περιπτώσεις, οι οποίες σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να εξετάζονται από τις υπηρεσίες της ΑΑΔΕ, κατά λόγο αρμοδιότητας, πριν την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 50 ΚΦΔ στα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα.

Άρθρο 2 Ενδεικτικές περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας

Για τους σκοπούς εφαρμογής της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ΚΦΔ, ορίζονται ενδεικτικά περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας των προσώπων αυτών ως ακολούθως:.....»

Επειδή, με το αρ. πρωτ. Δ.Ε.Δ. ΕΞ 2021 ΕΜΠ/30.06.2021 έγγραφο προς την αρμόδια φορολογική αρχή (Ε.Μ.ΕΙ.Σ.) ζητήσαμε συμπληρωματικές αιτιολογημένες απόψεις επί της υπό κρίση ενδικοφανούς προσφυγής, κατόπιν της ως άνω Κοινής Απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

Επειδή, η ως άνω φορολογική αρχή, με το αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Α ΕΞ 2021/19-07-2021 έγγραφο, αναφέρει, ότι:

«Σε απάντηση του υπό στοιχείο δ' σχετικού σας εγγράφου, σας γνωρίζουμε ότι ο φορολογούμενος του, με ΑΦΜκατέθεσε την από 15.12.2020 και με αριθμ. πρωτ. εισερχ. στην Υπηρεσία μας Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2020/16.12.2020 αίτησή του, δυνάμει της οποίας αιτήθηκε την απαλλαγή του ως συνυπεύθυνου για την καταβολή των χρεών της εταιρίας με την επωνυμία «.....» (Α.Φ.Μ.) οι οποίες περιλαμβάνονται στην υπ' αριθμ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΞ/26.09.2012 Ατομική Ειδοποίηση-Πρόσκληση της Υπηρεσίας μας, λόγω μη συνδρομής στο πρόσωπο του των απαιτούμενων κατά το αρ. 50 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ) προϋποθέσεων.

Επί της εν λόγω αίτησης, η Υπηρεσία μας εξέδωσε την με αριθμό πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. Γ ΕΞ 2021/04.02.2021 Απόφαση, με την οποία απέρριψε το αίτημα του προσφεύγοντος, παρέχοντας του πλήρη, σαφή και ορισμένη αιτιολόγηση, σύμφωνα με τα στο νόμο προβλεπόμενα.

Κατά δε την εξέταση της αίτησης του φορολογουμένου ελήφθησαν υπόψη από την Υπηρεσία μας οι ισχύουσες διατάξεις, μεταξύ των οποίων και οι διατάξεις της με αρ. πρωτ. Ε.2173/30-10-2020 εγκυκλίου της Α.Α.Δ.Ε. με θέμα «Αλληλέγγυα ευθύνη διοικούντων του άρθρου 50 του ν.4174/2013, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει», καθώς και όλα τα διαθέσιμα στην Υπηρεσία μας στοιχεία, που αναφέρονται λεπτομερώς τόσο στο σώμα της προσβαλλόμενης απόφασης, όσο και στην σχετική έκθεση απόψεων της Υπηρεσίας μας επί της από 23.03.2021 ενδικοφανούς προσφυγής του φορολογουμένου, η οποία απεστάλη στην Υπηρεσία σας.

Σημειώνουμε ότι ο προσφεύγων είχε διοριστεί ως Πρόεδρος της εταιρείας, την οποία εκπροσωπούσε και δέσμευε με μόνη την υπογραφή του, για το χρονικό διάστημα από 12.07.1999 έως 28.04.2006, όπως προκύπτει από τις δημοσιεύσεις στο Φ.Ε.Κ. (τ. Α.Ε. & Ε.Π.Ε.) με αριθμούς/1999,/2001,/2004 και/2005.

Περαιτέρω, σας γνωρίζουμε ότι κατά την άποψη της Υπηρεσίας μας στην προκειμένη περίπτωση δεν συντρέχει καμία από τις αναφερόμενες στην μεταγενέστερα της προσβαλλόμενης Απόφασης εκδοθείσα με αριθ. Α 1082/2021 Κοινή Απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. «Περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας για τη μη στοιχειοθέτηση της αλληλέγγυας ευθύνης σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν. 4174/2013» περιπτώσεις έλλειψης υπαιτιότητας στο πρόσωπο του προσφεύγοντος.

Συγκεκριμένα, στην προκειμένη περίπτωση δεν τυγχάνει εφαρμογής η παρ. 4 του άρθρου 2 της ως άνω με αριθμό Α 1082/2021 Κοινής Απόφασης, καθώς όπως αναφέρεται και στην από 05.04.2021 έκθεση απόψεων της Υπηρεσίας μας η προσκομιζόμενη τελεσίδικη υπ' αριθμ./2019 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου δεν έχει αμετάκλητο χαρακτήρα αφού κατά αυτής ασκήθηκε αίτηση αναίρεσης από το Ελληνικό Δημόσιο η οποία εκκρεμεί μέχρι σήμερα ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επιπλέον, δεν τυγχάνει εφαρμογής ούτε η παρ. 9 του άρθρου 2 της ως άνω με αριθμό Α 1082/2021 Κοινής Απόφασης, καθώς στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων έχει

υπογράφει τους Ισολογισμούς της 31ης/12/2003 (ΦΕΚ/Τ.ΑΕ/2004) και της 31ης/12/2004 (ΦΕΚ/Τ.ΑΕ/2005) της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «.....» (Α.Φ.Μ.).

Ως εκ τούτου η Υπηρεσία μας εμμένει στις απόψεις της που διατυπώθηκαν στην από 05.04.2021 έκθεση απόψεων, η οποία απεστάλη στην Υπηρεσία σας με το υπό στοιχείο γ' σχετικό μας έγγραφο, διότι ουδέν αποδεικτικό στοιχείο προσκομίστηκε από τον προσφεύγοντα που να στοιχειοθετεί την έλλειψη υπαιτιότητάς του, όπως αυτά εξειδικεύθηκαν τόσο στην με αριθμό Ε 2173/2020 εγκύκλιο όσο και στην με αριθμό Α.1082/07.04.2021 Κοινή Απόφαση.»

Επειδή, η υπηρεσία μας κάνει αποδεκτές τις ως άνω απόψεις της φορολογικής αρχής.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αρ. πρωτ. Ε.Μ.ΕΙΣ. ΕΙ 2021/30-03-2021 ενδικοφανούς προσφυγής του του, με ΑΦΜ

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Ο/Η Υπάλληλος του Αυτοτελούς
Τμήματος Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΣΚΟΥΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΩ

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.